

24. საფრანგეთის საზოგადოება საზოგადოების დეპუტატი და სს...
 II. პირველი აქვს განზრახვა.
 1. 1-ლი დედათა განზრახვა პირველ საჯარო განზრახვის ორკესტრით.

2. მე-2 დედათა განზრახვა მეორე საჯარო განზრახვის ორკესტრით.
 3. მე-3 დედათა განზრახვა მესამე საჯარო განზრახვის ორკესტრით.

III ვაჟები. აქვს სკოლა.
 ვიარაგს პირველ საქალაქო სასწავლებლის ორკესტრით.

1. კუთხის.
 2. სოფლის.
 3. შუბაზრისა.

4. ავღანისა (ოთხეუ სასწავლებელი საქალაქო სასწავლებლის ორკესტრით).

5. რეისის გზისა.
 6. შილანისა.

7. ნარაშენისა.
 8. თანდოვისა.

IV ვაჟები. სხვა-და სხვა სკოლები.
 ვიარაგს რეისის გზის სასწავლებლის ორკესტრით.

1. ლორთქიანი სკოლა.
 2. კათოლიკეთა.

3. ლექსანდრის სახლობის თავშესაფარი.
 4. ნადევას სახლობის თავშესაფარი.

5. კნ. არღთისსკი-დოღოვარტის ეკრია პანსონი.

6. ბაგშეთა სასწავლებლო საზოგადოების პირველი სამხედრო სახლი.

7. შალაქანთა პირველი სკოლა.
 8. შალაქანთა მეორე სკოლა.

9. შიშობის სკოლა.
 10. ზეშობისა.

11. ჯიგარშენისა.
 12. სურბ გუტრქისა.

13. უკუთ-ნარაშენისა.
 14. სურბ კარაბეგისა.

15. კარაბეგისა.
 16. პირველი საკვირაო სკოლა.

V ვაჟები. ქალბის ხარჯზე და რისებელი სკოლები.
 ვიარაგს შერასის ბაგშეთა ორკესტრით.

1. ავღანის 1-ლი სახალხო სკოლა.
 2. ავღანის მეორე სკოლა.

3. ავღანის დედათა სკოლა.
 4. ვერისა 1-ლი.

5. ვერისა მე-2.
 6. მამა-დავითისა.

7. უკუთისა 1-ლი.
 8. უკუთისა მე-2.
 9. უკუთისა მე-3 (დიდებით).

10. სოლოლაკისა.
 11. ჩიქურჭავთისა.
 12. წყნეთის დედათა სკოლა.

VI ვაჟები.
 მიხეილის რეისის გზის სასწავლებლის ორკესტრით.

1. მიხეილის სახლობის რეისის გზის სასწავლებელი.
 2. სათავად-ბანჯარო სკოლა.

3. სომეხთა სასულიერო სემინარია.
 4. მელიქ ბეგლიაროვის სკოლა.

5. ქნის უარღანოვის სკოლა.
 6. შანის ორბელიანიცხა და სხვა ეკრია სკოლები.

VII ვაჟები. საზოგადოებრივი სკოლები.
 VIII ვაჟები. საჯარო განზრახვები.

1-ლი, მე-2 და მე-3 თავთავის ორკესტრით.

IX ვაჟები.
 1. რვაღუჩი სასწავლებელი თავის ორკესტრით.

2. სასტატო ინსტრუქტორთა-ვის ორკესტრით.
 3. საბალანსო სკოლა.

X ვაჟები.
 საქალაქო სასწავლებლები.

მე-XI ვაჟები.
 აქტიური ბაიარღები და ზურნით.

მედილი ს ცერემონია გათავად წამოღობების სამ სათავად.

სამედილი. საკუთარი დამკრძე. ტუტოლად კი არ არის ნათქვამი: „სიბრძნის სიქნაღის მოთვლილეთი, სწორედ ამ დიდებულის ანდას გვაჯანებს წრე-ვანდლი გამარჯობის სამეგრელოს მკვიდრნი. ვინ მოიფურებდა და და ან ვის მოსილიდა ახრად, რომ აბრეშუმის ქვის მოკლა-მოშენება იმ წერტილში წაწვედა წინ, როგორც წერს არის მთელს სამეგრელოში. მაგრამ ყუბოღევე წერს შარშანდელს აბრეშუმის პარკის ფანის აწვევი გამოწვევა, ვინ ვინდა, რომ წელს აბრეშუმის ქვის დოლიაობაში არ იყოს: თავადი, აზნაური, გლეხი, მღვდელი თუ გრი, დიდი თუ პატარა, ერთის სიტყვით, კალმა აუწერეს ამ ბაგს ვხედვით, რომლის ხიფთი გული გვეხებო, მაისი მხეცამარჯობაში, ვისაც კი მათი ეკონომიური წარმატება ასე თუ ისე ენატრება ესაბრძნის ქვის ოჯახი, დიდად პატარაში, დიდი თუ დიდი, დიდ ფაქტურა-და და ვაგმარდნის არიან მი-ცემულნი. მაგრამ მათად სანწყუბაროდ, საბჭოთა არის, რომ ზოგერთებს მეგრების ხე იმდენი არ ქონია. რამდენიც მას აბრეშუმის თესლი აქვს, რის გამოც ვას-პირად ძალზედ აბრეშუმის ქვის გამოყება. თუთის ხესაც წელს ფასი დავთო, ასე რომ თითო პატარა ძირითის მისა 50 - 80 კპ, და ხან მეტიდ იყიდება. უფრო გასჭირდა მეგრის ფოთლო სენაის მახზში, რადგანაც ზოგიერთ ოჯახში სიხარბით ორის-სა-ში კოლოფი დაეყინათ. დღეს

10-20 ვერსის მიღიან ფურკლის სასულიერო, მაგრამ შორეულ არ არის. მიუხედავად, მიკვლავლურ თუ საღმე ვინცს დეგულერად ბოროთს ხე, როგორც თავდს მეტყარი იხე დაყინენ. დამუ-კლის ტყეში ერთი სიბრძნის კის-კის გაავიკ, თითო შამილის შე-მოსვლის მოაგონებს კაცს საქარ-თველოში. ბევრმა შუა დროს გაუშვა აბრეშუმის ქვა, რადგანაც ფოთლო ვერც ფუთად და ვერც იხე უშოვნია რადგან თუთის ფო-თლოდ ვერ ვინ ვინ, კი მაგას ქა-ლინი ბოროთს ქეჩქი მაინც ვა-პირთი ჩვენს ვაჟსა, სიცილოდ-საბრძნის კოლაო ვაიბაინ ქალ-ბი... იხ რა ზომამდინ გასჭირდა წელს აბრეშუმის ქვის გამოყება! საზოგადოდ წელს გვიანაც უფ-ოვის მოსავლს შაველიან აბრეშუ-მისას, ვისაც პატარა ფრჩხის თეს-ლი უშვებდა. მაგრამ როგორც ხმე-რის მისის, შარშანდელზე ნაკლები შიხანდა ექნება წელს აბრეშუმის პარკისა. საწინააღმდეგო იქნება ეს ამბავი, თუცს მითქვამ-მოიქვამ გა-მაროლად. ამ ხმებს ხარბები აერ-კულებზე ხალხში ..

— ჭარხანხუას სენა-ოქსე. თით-ნის მაისის 8-მდე შერევა ხენა-თესე, რადგანაც დიდის ხნის უწინძირი იყო. კლავ ამ დროს მიწურული იყო ხენა-თესეა ყენბო-სა, მაგრამ ხანგრძლივად დიდმა გუჯელებს დიდად ხელი შეუწოდა მანველ-მთავსებელი დროზედ ყანის დათესვაზე. ესეა აქეთ დიდი ქუპანწყვევა და გაქსარებელი ყანების მეშუაბა დაწყებული...

— ხესაღას მეტეს-გაქვადობა. ადგილ-ადგილ წელს ხებოლებს მესხ-ნაკლები ასხია მავ. ვაშლი ადების ვას ბლოზად ასხია წელს, თუ დემარა მაგომლი აქუბე-კაცს უკუვრდები, პირამ ვინ ოქს-აღმოსავლეთის ქარს რა ხესტური მოკეთა, რომელიც დიდ-სამეგრე-ლოში უკუვედ ვერის სამეგრე-ლოს მოსავლს. იქნება შარშან-დელმა ხაზა შარშანდელს ადების წვე-ნით ხარტკბარუნის წელს პირა... 15 მაისიდან დიდი სიტყვები დი-პირა. მხენელ-მთავსებელი დღეს

სამეგრელოში არიან ხარზნდელი, ვი თუ ისე გავეგვალოს მიწოა...
 — ვაგმარაფობა. საუკარო კია წრეგანდელი ადამიანის ხზირი სიცილით. მიზეზი ამისა, რასაკვი-რად, სხვა და სხვა მოაქვს ავად-მყოფობა, რომელიც ადა-მინას ახალგაზრდასა. წელს რაღაც უბედურებაა, როგორც პანტა იხე სუკოვა ადამიანი.

— ტარაღის შუდგვა. როგორც სხვაგან, სამეგრელოში წესად შე-

მოღებულა ძველდგანვე, რ თუ ვინმე მოკვდა, ყოველის მან-სის მიუხედავად, მიკვლავლურ ქრისტიანობა უნდა იტყოს იგი. შემდგომი თუ შედგომ-მდღისა იხე ღარბი დატყობ-მინაფეტირლის სამხედრ გლეხ-ლის გამოც მიერს სოფელს

ტრეობენ უბედურ დღისათვის ხოვანეთი მიკვლავლურ მი-კვლავლურ დიდი ვაგმარებით მო-პოყვას 30-100 მოხარე კა-თუ შარე; პირველიც და მეორე-ლიც ხალხი სიღარბით სიღარბით ხე-გარდნლით, მაგრამ მაინც

ქონია და ვერა, საშველი არ ში-ცა ამ ხალხის გამოკლებელ ხე-ვლებს, რამდენიც საპატარა პირ-ვა კილდე მოინდობეს ამის მო-პობა, მაგრამ მათი სასუკები და-სა ხალხ მლადანდებისად და-ნისი შინა... ნეტავ, მოკვდურა-მ ჩვეულების მოსაპობა?..

ტალღის...
 * ს. ზანდა (სამეგრელო) მის-ტუბის გადახედვა ზვადმყოფის საკვირველია დღემდინ, რომ სხვაგან აღარ აშროდა ხენა-ცხვა ავადმყოფობა. აქამდის ადამიანები იხოკობდნენ. ასე-კი, ადამიანების ნაკლებად, ძალ-დასაფრად რაღაცა სერი და მ-ვლებს. თითქმის იმისათაა ოქ-სი არ არის ამ სოფელში, სა-დ თითო-ორიბა ძალიერ არ იყო ძალიერ რომ ავთა გახდებო, მა-გრამ არ სუამს, სუსტდება. ეს ავადმყოფობა და ავადმა მ-ვედლია, ბარბაცებს აქეთ-ი-ინდრევა და წაქცევა ხოლმე ავადმყოფობისგან ზოგი ავად-მყოფი კი ორბად, მაგრამ ავად-მყოფი მაინც ვასტანა 15 - 30 დღისა. ნურავინ ვაიკორბ-მდლების ავადმყოფობად წე-მით უმეტეს, რომ ჩვენში ეს ძალბების გარდა უბრალო ძალ-ბის ყოლი არ იყიან. თითო-კარგს ძალბებში შინაგარ-კრეტებს, ცხენს თუ ხარს აძლ-ბი ი ცხენს აძლენენ და ქ-ძალბების შოკოლადი ღამე-რდების საწინააღმდეგოდ და-პირეტის აძლენენ კარგს ძალ-სასასაფრედ წრელებს შინაი-ნა ძალბების, თუ სხვა რა-ნაირი საქონლის ცოთით ა-მყოფობა, ბევრი გაქოვანი-დაიბოცა და ამით ბევრი ხა-მიცა სოფლის, მაგრამ დ-მყოფობის ცოფინაა გენაშ-რასიმე სტიქტირის, რომე-ბევრი საქონელი გადარბინ-სენს.

გურუ-მე...

ს. ს. შუშინი

(მაკულ ბიოგრაფია)

თელი რუსეთი დღესწაულს განად თვისის შესანიშნავი, გენისის პოეტის ა. ს. პუშკინის წლის დაბადების დღეს, დღე-წაულს დიდის აზნათა და დი-წაულსინათა.

სტრასის სალიტერატურო დღესასწაულს, ახალს ბიოგრაფიას და ნიჭიერის მწერალის ხაზინის ექვედა მოვალეა, ერთნობისა ურჩველად, თანაგრძობითა მოვალის და შინაწაულთა მიიღის დიდის რუსეთის საერთო აღტანაში, იმით რომ ასეთა ნიჭიერა კაცო, ვენისისაში ბეჭდულს დადიდის დადიდის დადიდის დადიდის, რაგორც იყო პუშკინი არა მარტო თავისსახეობისს უნების, არამედ მეულ ქვეყნიუბანის, მეოღა განათლებულს ცნობრისათა.

სწავნ, ქათვულდასე, რასაქვერათა, მოკალენი ვირი არ ნამოღო რუსეთის სხვა უკრა ტრადიციური და დიდაუბისა, მკლავ, უნარატეს ეკლასია, და სიღვაძე ქვეყანათა ვასაქვერათა, სწავლანათვალსა მარტონისა, კაცობიერებისს მათათა ამოთქვანათა; ერათა, უნარ, დღათა დაიანათანა, უნარს ეკლასია, მწერლობისს ეკლასიათვალსა, პაეზიათა მიდ-ანათანათა.

ამ აზრად სენა სპირად ჩვენს წერაკითვისს განაკუთვალულს სახელდავლად შეერება და დიდა დღესადელთა დღათათა და პატარა წაულდა თათქას უკლასივად, რაც ქათვულად იარგინათ რუსეთის დიდებულის ბეჭდისს წაწერებისა ამ საკომ-ბინობის წლისს განამალონათაში ბეჭდისს და ახალმწერლობისს. სახელდავლად სპირად დიდა წინგის დაბრთად აღტქანად-სწერებისს ძის პუშკინის მაკულ ბიოგრაფიათა.

I

ა. ს. პუშკინი დაიბადა მის-ტაში 1799 წელს, მაისის 26, და ამდღებდა დღეს. მამა მისი რუსეთი და მისა ვასილა ძვე-ლის-მეული ამნაწარმოებელი იყენ, პატარა-კაცობად აღზრდილ-ს და დიდა მოყვარულნი მწერ-ლობისა და სახელდავლად სიტყვე-ბებისა. იმითი სახლისს კარი დიდა უკომფორტარი გამოჩინელი კაც-ობისა. იქ იკითხოვდნენ მამის-მეული ცნობილნი მწერალნი, არ-სტინი, მემესკინი და მხატვარ-ნი. პუშკინის მამაცა და ბიძაც

უფრო სამეფო ქალაქში სხვი-რობდნენ, ვიდრე სოფლად, თუ-მცა არა ერთი და ორი საკუთარი სოფელი ქონდათ მამა-პაპათავან დარჩნელი.

აღტქანად რუსეთსაში არა-ბუნდ ვანარგოდ ჩვეულებრივის ვაჭრებისა. პირქითი, მწერკრი ნაეულევენებასე ქონდა; მე-თის-მეტე დიდულთა, ხარამცა და მოხუცად იყო, ისე რომ დიდმა მის გვეცე ქონდა, გამოვა რამ ამისაგან, ან გამოიჩინა იმდენი ნიჭს, რომ სწავლა შეიძლოს. ბევრსა სხდომადნენ მშობლებისს მის მხუცესს, მის გამოკვებისს, მაგრამ ამაოდ, იმამდე ვაჭრებდ-ნენ ხოლმე სესქს ამ ვაჭრის ვარ-ჯიშობათა და ზედმოქვედებით, რომ პატარა ბავშვი იძლეველი იყო დიდოღვანთა ვაჭრულთა ხოლმე და იქ ტყვანა მოქვედებდა.

ასე იყო ბავშვი 7 წლამდე. შვი-ლის წროს მემდეგ ქო ყმაწვილს სხდომად გამოკვალა. დაიწყო სიკვლევ და ვარობა ტულბში. უნარდა სიმარჯვე, სიკეთე და ვარობა ეყუდებოდა. მარამ დედმამისს კიდევ მიიღე მალე რა მოუტარნად გულს იმაზე და დედის ცხადდებოდა, რომ არ-ჩვედა სხვა შვილებში. მიიღე შვი-ლის წლიდანვე შეუდგნენ მის აღ-ზრდის საქმეს და, როგორც მაშინ ჩვეულება იყო რუსეთის მებატო-ნი და მალდ სახელდავლებისს კაცთა შორის, მიერინეს უფსო ტომის მასწავლებელი და აღზრ-დელი. ახლავდა პუშკინს დიდი წილ სწავლა, მაგრამ ბევრობა საიმისად არ ეტყობადა, უფრო მათემატიკის სწავლაში ხარამო-ბდა. ამ საგნის სიძლიერით თვი-რად ედო მოიზონა შემდგენა სასწავლებლისს. ფრანგულთა ენა იღედაინახავით შესწავლა და პირველს მის, ესე 12 წლისა რომ იყო, ლექსებში სწერდა ფრან-გულად. ყველაზე მეტე გავლენა პირველ მასწავლებელთა და აღზრ-დელთა შორის ქონდა პუშკინზე მის გამდელს, არინა როდორინს ასულს, რომლის ხელშიცა დაიბა-და და აღიზარდა პუშკინი და რომე-ლიც მოგვიანებისს ერთადე ქვე-რდებოდა მის, ბატონის ოჯახის-თვის თავდავებულს. ბოლოს პოეტ-მა ბევრჯელ განიხიენა თვისის საუ-ვარყოლი გამდელი და არა ერისსა და არს ლექსში შეკაო და დე-ვიწყარა-ჰყუა მისი სახელი.

მოვიდა პატარა პუშკინის სახ-სწავლებელში მიტების დროც და მშობლებმა წაიყვანეს თავიანთი 12 წლის შვილი პეტერბურგს. მათ ბუნებ სწორად ამ დროს დაარსდ-ეს ცარსკოე-სელოში ლიცეი, რომ-ლის დირექტორად დანიშნულ იქ და პუშკინის მამის სწავლობდა.

მისი რჩეული ყმაწვილს დედამა-ცოც იქ აღკვერნა ვეზარენი. ლი-ცეიში პუშკინმა დასყო 1817 წლამ-დე. ხალისი წინების კითხვისა წი-ნადაც დიდი ქონდა, ასე რომ ერთი წინი არ გადაერინა მამის ბიბლიოთეკაში წაუკითხავი, ახლა ნამ ლიცეიში უფრო მეტის ნამ-მოდგნებოებით მიტეა წინების კითხვის და ამ შიგე პუშკინი ყველა თვისის ამანაჟს სჯავდა, ენა ლაზე მეტად ნათიხის იყო. ლიცეიმ, თუქსა ბევრი ნაეულევენება ქონ-და, მაინც ბევრი რამ შესძინა ახალგადაბუშკინის მის მესწავრებთ შორის შესვდა ცალკე სალიტერა-რატურა წრე, რომელმაც დაარსა ხელნაწერი ფურცლი. პუშკინი პირველი თანამაშრომი იყო ამ ფურცლისა და სახელდავლად დიდს მანაწერილობის იღებდა ამ სალი-ტერატურა ამანაგონაში. შემდგე-ში ზოგიერთი ამ ამანაგონის წე-ფერი ნაწიელი მწერალი, სახე-ლოვანი პეტეა და პუბლიცისტი შეიქმნა.

პუშკინი ვერც ისე ლიცეიში იყო, რომ სახელი ვითქვა თავი-სი ლექსებით. ერთ ვახანებულ-იცეიში დასწავლა თვით მსოფიანი ზოგიტი დერკინი, დამწერი ოდი-სა აღმგროთი. პუშკინმა წაითხია თათის ლექსი „Воспоминания въ Парскомъ Селѣ“. მიხუტი დერ-კინი აღტქვამაში მოვიდა, უნ-ღლად ვადავებოდა ყმაწვილს, მაგრამ პუშკინს შერცხავა, გოცო და სადღე მოიბადა. პუშკინის ნიჭის ხა ვაგარდა სა-ხოვადობაში; იმის შეახებ სა-პარკი ჩამოვიდა თვით სარო-ვანადებისს მიმსტრის დიდს სა-დილზედეთ კი, საცო პუშკინს მა-მაც იქ იყო. ამ გამოვებამ მო-ვლელი გული დღე-ამდისა და შეა-რიცა კიდევ ერთმანეთს შვილი და მშობელი.

პუშკინის ლექსები ახლა იმე-დებოდა ეურნალენშიცა. მაშინ-დღელმა საუკეთესო მწერლებმა მი-აქეთეს ყურადღება ახალგახდა ნი-ქურის ქაბებში, ვიცინეს, დაახლო-ვეს, გაამხრევეს და დიდადე შე-იყვარეს. სიკვდილამდე აღარ დაძ-კარგია სიყვარული პუშკინს ვა-რამონისა, რუსეთის გამომხიერის ისტორიკოსისა, ეტკოსკისა, ამ პირველ ხარისხიანის რუსეთის პოეტისა, ბატუმეოვისა. უფრო ერთგული იყო მეტად აღტქვამ-ლი მისის პოეზიაში.

ლიცეიშივე პუშკინმა დაწერა 120 ლექსამდე, თუქცა კი ყველას არა ჰმედავდ. აქვედ მხოლოდ 23 დაპებდა თათის ლექსების პირ-ველ კრებულში. იქვე დაიწყო წე-ბი პირველის თვისის ზღაპრულის პოემის „Русланъ и Людмила“.

(შედეგი იქნება)

ბრძნული თქმულება

(პუშკინისა) საქართველოს ჟურნალი

როგორც ქარს და აწყეს, ისე ველს ქალასს კისრებდა არა აქვს.

ზეკარდმოთ-მათიგნებს არ ივადება, შესწავლა მარტო ღვათსაწინეი გვაი-ვადს.

ქალხდელ დროს ვიგინე კი იმნი-ღვას.

ყოველთას აწეე იქნება ა წევე ვივადე ქველასქველამდე მუქ ქს წყავა-სივადე; მწერალდე ბევრად, კუწავანი ცოტე, ნენისთა შრავად და მგუთანი კი არე ერთა.

არ არის სხელი და დღებუ? ნი-გოე ვითხვებვას, დევნა-ტანგის სულ-მდასათა, თუ ატყვას სუველად.

ყოველდე წყნა, სიქე იქნამე ვი-ღვადე წყნა სიქე მსამბა. ვივადესე ვივადე, სიქე იქნამე; ვივადესე ვივადე ვივადე, სიქე მსამბა.

შესწავლა ვივადე სუქმანად ივოს და ფრინველისს სადამათვისი მჭე-ტობად.

ზეკარდმოთ-მათიგნებს ვერ მოიწვე-ვათანი იგი უნდა ეწეოს შოეტს.

ყურმოკუთური საუბარი

განსკრებულად ივანე კარქვლიძე იცისიარს რეპეტორი, 1850 წელს-ში ლექსის სწავლა და მხარის იტ-ვოვად, ქართვლებსა მუშების ვარო.

ტივადესში სქემანათის მარდაში ბავში დასდებულ პუშკინის ძველის-თვის ფრეს რამ პარაგნებზე, ქრის სხიერ ქართვებს სთხოვეს ხელის მო-წერა.

— პუშკინი ვინ იყო? — რუსულ ლექსებსა სწავდაო, უმ-სუხეს.

— ქრის რუსების ვარქვლიძე ვი-ღვადე! მისე 3 მანეთი.

დეკემბერი

(ერსეთლის დეკემბრთა საავტორისაგან).

22 მთისი. **მიდრინდი**, მოივარობს განაცხა-და, რომ კორალიანისა, პალიოს-ისა და მარიანის კუნძულები და-სისობა 25 მილი. პუბლეტ. ისპანიას რჩება სამი ნახშირის საწყობის თითოეულს კუნძულზედ თითო, რომელიც გერმანიამ უნდა დი-ცეს მშვიდობიანობისა და ომის პარისი. **სასასიკო** პალიატორ დაადგინა: ვადასიკელი იქნას დრ-ეფეთის სიქემე და გაიდესტს დრ-ეფეთის სიხუბერო სასამარალოს რენაში.

